

In Memoriam br. Wim Luiten - Maastricht 16 november 2024

Wim Luiten is niet meer

“God is getrouw. Hij zorgt ervoor dat je niet boven je krachten wordt beproefd”, klinkt het in een brief van Sint Paulus.

Voor ieder van ons waren deze geruststellende woorden niet van toepassing, toen we het bericht moesten ontvangen dat we ons lief familielid, onze trouwe medebroeder en vriend, voorgoed zullen moeten gaan missen. Een donderslag op klaarlichte dag: Wim Luiten is niet meer ....

Een man die ons dierbaar was

We zijn hier nu bijeen om voorgoed afscheid te nemen van een man die ons zeer dierbaar was.

Een échte aardige man, met een goed voorkomen, met een buitengewoon sociaal gevoel.

Een man die vol enthousiasme ons vóórging als leider van onze Nederlandse broedergemeenschap.

Een man die zeer zegenrijk werk verzette in Ghana.

Een man met een hechte vriendschaar om zich heen.

We hoorden in de Psalm zojuist, hoe een toegewijd mens, vol goede moed en vol vertrouwen op de Eeuwige, zijn weg door het leven kan gaan.

Een mens die dankbaar is voor het wonder van zijn leven: er zijn voor elkaar.

Mede-mens zijn in de meest uitgesproken zin van goedheid en aandacht.

Vol vertrouwen op de Heer.

Wim wilde graag broeder worden

Wim werd geboren in een warme omgeving: er was een lieve verbondenheid met elkaar in het gezin Luiten in Heemstede. Het gezin telde tien kinderen.

Wim kreeg daar het gevoel mee, dat je niet voor jezelf moet leven, maar open oog en oor moet hebben voor je medemens.

Toen hij de basisschool ging verlaten, gaf Wim te kennen

dat hij graag zich wilde aanmelden bij de Broeders in Zevenaar.

Vanaf september 1962 volgde hij daar de opleiding houtbewerking.

Daarna studeerde hij af als bouwkundig opzichter en tekenaar.

In augustus 1975 deed hij zijn professie als broeder FIC .
Nadat Wim in Maastricht zich verder had bekwaamd als bouwkundig opzichter,
gaf hij te kennen dat hij graag naar 'de missie' wilde. Zijn wens werd vervuld.
Het wegwijs worden in de Engelse taal deed hij in Londen,
waarna hij 1976 naar Ghana vertrok.

Wims apostolaat in Ghana

Wim maakte daar zeer vruchtbare jaren door.
Hij leidde jongens en meisjes op tot timmerman.
Daarbij constateerde hij dat deze leerlingen, na hun succesvolle opleiding,
als een haas hun eigen omgeving verlieten en hun geld
gingen verdienen in het zuiden, met name in de hoofdstad Accra.
De grote verdienste van Wim was, dat hij de afgestudeerde Ghanezen
voorzag van hulpmiddelen in de bouw,
waarmee ze hun eigen volk in het noorden van dienst konden zijn.
Hij stichtte een coöperatie die de jongeren op een goedkope wijze
aan bouwmaterialen kon helpen.
Tot zijn grote vreugde bleek deze werkwijze een schot in de roos.

Op 18 december 1981 deed Wim in Ghana zijn zgn. 'eeuwige gelofte'
en verbond hij zich voor het leven aan onze congregatie.
Tot zijn grote vreugde werd de mogelijkheid geschapen,
dat zijn ouders deze plechtigheid konden bijwonen.

Wims inzet terug in Nederland

Na deze inzet in Ghana vond hij, dat hij zijn kwaliteiten
beter kon gaan inzetten voor zijn medebroeders in Nederland.
Na goed overleg kwam hij in 2002 in Maastricht terug, nadat hij zijn werkzaamheden
in Ghana had afgerond en overgedragen.
Hij zei daarover: “Ik zag dat er in Nederland behoefte was aan jongere mensen.
Na zesentwintig jaar in Ghana te hebben gewerkt, vond ik
dat ik ook mijn kwaliteiten in dienst van de oudere broeders kon aanbieden.
Dit tot grote vreugde van mijn moeder, die vanaf 1991 weduwe was geworden”.

Met deze grondhouding gaf Wim te kennen dat hij wilde beantwoorden
aan hetgeen zojuist in de Evangelietekst klonk:
“Dan zal de koning tot die aan zijn rechterhand zeggen:
Komt gezegenden van mijn Vader en ontvang het Rijk dat voor u gereed is
vanaf de grondvesting der wereld:
want ik had honger en u heeft me te eten gegeven, dorst en u gaf mij te drinken.....”
Een nieuwe start van een door en door goed mens: zijn kwaliteiten beschikbaar
stellen aan zijn medebroeders in Nederland.

Wim onderhield de band met zijn familie op een trouwe wijze. Hij ging vaak op bezoek, gaf steun aan zijn oude moeder, bezocht hen wanneer er broers zwaar ziek waren en overleden. Een levenshouding waarvan dankbaar gebruik werd gemaakt.

Op veel terreinen actief

Daarnaast was hij volop in de weer op velerlei vlak:

. Hij legde zich toe op het 'schrijven van iconen'. Hij volgde daar cursussen voor, die hij met goed gevolg kon benutten.

Zo herstelde hij een torentje uit de nalatenschap van Mgr Rutten, onze stichter.

Dat bevatte een aantal iconen van klein formaat.

De paneeltjes werden kundig gerenoveerd en geprepareerd.

Dat gebeurde samen met de broeders Wim van Winden en Jan van Haaren, bijgestaan door mevrouw Landwier.

. Hij was jarenlang voorzitter van de Stuurgroep Vincentiaanse Familie, waardoor hij opnieuw de tweede patroon van onze congregatie in bredere aandacht bracht.

. Wim was vanaf 2005 beheerder van ons kerkhof aan de Anjoulaan. Hij nam daartoe de taak van de andere Wim (Swüste), op zich.

Na ons samenzijn hier in de Sint Servaas, leggen wij hem nu te rusten op een plek die hij zo respectvol heeft beheerd.

. Ons buitengoed De Scharck had ook zijn grote aandacht.

Wim ging er elke woensdag naar toe en kon daar zijn liefde voor de natuur (en het onderhoud daarvan) ruimschoots uitleven.

Hij bouwde daar ook een kloostercel: een prachtig onderkomen dat hij gemaakt had van overvloedig materiaal van De Beyart.

Hij hoedde daar ook de tuin met vruchtbomen: emmers vol lekkere appels konden worden afgeplukt en door velen opgegeten.

Wim was een keukenprins en maakte van die appels lekkere appelmoes, die breed werd geconsumeerd.

. Om geestelijk op peil te blijven liep hij, tot tweemaal toe, op zijn eentje, de bedevaartsroute naar Santiago de Compostela.

Deze tochten maakte hem tot een rijker religieus mens.

Hij maakte van beide tochten een zeer dik verslagboek met

beschrijvingen en lotgevallen, maar ook vol van diepgelovige impressies.

Zijn grote verbondenheid met de Eeuwige klink hierin bijzonder door.

Van bestuurslid tot overste

Toen onze Nederlandse provincie in aantal broeders begon te slinken, werden we kerkrechtelijk een Religieus Huis Nederland FIC.

Wim, die ondertussen in 2006 gekozen was als landelijk bestuurslid, werd in 2018 benoemd tot eindverantwoordelijke (overste) van de broeders in Nederland.

Hij nam deze taak op een zeer verantwoordelijke wijze op zich.

In zijn contact met de medebroeders toonde hij respect, meelevens, en welgemeende interesse.

Bij nacht en ontij reed hij zieken naar het ziekenhuis, bezocht hen trouw en toonde zich een oprechte goede “vader”.

Jardin Monet

Met grote inzet toont hij zich een man met visie bij de totstandkoming van een geheel nieuw te bouwen onderkomen aan de Olympiaweg hier in Maastricht. Het zal een grote opgave zijn voor de huidige verantwoordelijken om dit project met succes eind 2025 af te ronden.

Vertrouwen in de toekomst

“God is getrouw. Hij zorgt ervoor dat je niet boven je krachten wordt beproefd”, hoorden we aan het begin van dit In Memoriam.

Laten we - nu we nog zo vol van verbazing over Wims plotselinge heengaan de dagen zijn doorgekomen - vol vertrouwen samen de toekomst tegemoet zien: u als bedroefde familie, wij als geschokte medebroeder of vriend.

Wij doen dat, omdat we nu op de plaats van eeuwig geluk een geweldige voorspreker hebben in de man die we hier op aarde zo gaan missen.

Rust in vrede, lief familielid, trouwe medebroeder en hechte vriend.

Wim Swüste FIC